

„KRALJ U SVOJOJ LEPOTI“

(ISA. XXXIII 17-24, LAUTOV PREVOD.)

17. Tvoje će oči gledati Kralja u njegovoj lepoti, Gledaće tvoju sopstvenu zemlju daleko proširenu.
18. Tvoje srce će razmišljati o prošlom užasu: Gde je sada računovođa? gde je merač poreza? Gde je onaj koji je brojao kule?
19. Nećeš više videti taj divlji narod; Narod neshvatljivog govora, koji nisi mogao slušati; I mucavog jezika, koji nisi mogao razumeti.
20. Videćeš Sion, grad naših svećanih praznika; Tvoje oči će gledati Jerusalim, Mirno prebivalište, šator čvrst; Čiji klinovi zauvek neće biti iščupani, I od čijih užeta nijedno neće biti otkinuto.
21. Međutim slavno Jehovino ime biće nam Mesto ulivajućih rukavaca, širokih reka; Koje nijedan brod sa veslima neće proći, Niti će bilo kakvo moćno plovilo proći preko.
22. Jer je Jehova naš Sudija; Jehova je naš Zakonodavac; Jehova je naš Kralj; On će nas spasiti.
23. Tvoja jedra su popustila; oni ih ne mogu učiniti brzim; Tvoj jarbol nije čvrst; oni ne mogu razviti zastavu. Tada će obilan plen biti podeljen; Čak će i hromi zgrabiti plen.
24. Niti će stanovnik reći, onesposobljen sam bolešću; Narod koji boravi tamo oslobođen je od kazne za svoju bezakonje.

PRE proučavanja ove lekcije, nemojte zamariti da pročitate ponovo prvi deo poglavlja, i da se podsetite lekcije koju smo tamo naučili. Ljudi kojima se ovde obraća su oni koji su u stanju da borave sa proždriućom vatrom, i usred večnih spaljivanja. Samo oni koji su bili iskušani kao od vatre, i izdržali su test, tako da mogu boraviti u vatri, mogu gledati njega koji je sama Svetlost, i koji ima svoju vatru na Sionu, i svoju peć u Jerusalimu. (Vidi Isa. xxxi 9.)

OVDE predstavljena slika je nesumnjivo ta od nove zemlje, nakon što je vatra od Gospoda

proždrala greh i grešnike; kada su ostali samo oni, koji mogu boraviti sa proždriućom vatrom. To je vreme kada na celoj zemlji „neće više biti prokletstva, nego će prestolje Božje i Jagnjetovo biti u njemu i sluge će mu njegove služiti i gledaće lice njegovo.“ Otk. xxii 3, 4. Oni će videti Kralja u njegovoj lepoti, i takođe će videti zemlju koja se proteže daleko ka severu i istoku i jugu i zapadu, kao što je obećao Avramu. Post. xiii 14-17.

„I gledaće lice njegovo.“ „Tvoje će oči gledati Kralja u njegovoj lepoti.“ Šta je lepota od Kralja, da gledanje u nju treba da ispuni meru svake sreće i blaženstva? Hajde da damo tome malo proučavanja, jer kada to znamo, i možemo to da prepoznamo, pronaći ćemo čudesno uvećanu radost života, čak i na ovoj od greha proketoj zemlji.

DA je Gospod lep, stih iza nas navodi. Prorok Zaharija, videvši u viziji Gospoda kako spašava svoj narod kao stado, bio je pokrenut da uzvikne, „Kako li je velika dobrota njegova i kako je velika njegova lepota!“ Zah. ix 16, 17. Njegova dobrota i njegova lepota su povezani zajedno, jer njegova lepota jeste lepota od svetosti. Dakle Božja dobrota je beskonačna; to je jedina dobrota koja postoji u univerzumu; prema tome lepota Gospoda mora biti neograničena. Nijedan jezik je nikako ne može opisati; mora biti viđena da bi bila cenjena; i ne viđena samo na trenutak, već kroz večnost.

„SNAGA i lepota u svetinji su njegovoj.“ Ps. xcvi 6. Sam Sion, njegovo mesto prebivališta, je „savršenstvo lepote.“ Ps. 1 2. Čak i jedno od njegovih stvorenja, heruvim zaklanjač koji je pao, objavljeno je da je bio „pun mudrosti i savršenstvo lepote.“ Jez. xxviii 12-14. Šta onda mora biti Stvoritelj?

DAVID „mili psalmist Izraelov,“ onaj preko kojeg je Gospodnji Duh govorio (2. Sam. xxiii 1, 2), govorio je o stvarima koje se dotiču kralja,

i rekao je, „Najlepši si od dece ljudske; po usnama tvojim milost se izliva.“ Ps. xlv 1. 2. Psalmisti su čudesna otkrivenja Božanskih stvari bila odobrena, i toliko je bilo veliko njegovo poštovanje Gospodnje lepote da je rekao, „Jedno sam ja zatražio od Gospoda, za tim ću težiti: da prebivam u domu Gospodnjem sve dane života svog, da gledam lepotu Gospodnju i da razmišljam u hramu njegovom.“ Ps. xxvii 4. Da vidi Gospodnju lepotu bila je njegova jedina želja, i to treba da bude nagrada pravednih.

„NEBESA slavu Božju objavljuju.“ Ps. xix 1. Ona govore o njegovoj slavi otkrivajući je u svom sjaju; jer je on postavio svoju slavu „na nebesima.“ Ps. viii 1, R. V. Zapamtite da sve postoji samo silom Božjeg života. Sve stvari su stvorene Božjom Rečju, a Reč je život. „Sve se drži zajedno u njemu.“ Kol i 17. „Njegov smo rod“ (Dela xvii 28), ali mi nismo samo plodovi njegovog Bića. Planine i brda su „iznedreni“ od njega koji je od večnosti do večnosti Bog. Ps. xc 1, 2. Svi su upoznati sa izrazom, „iznedreni,“ tako da je jedva neophodno reći da je na Hebrejskom reč jednostavno „rođeni,“ a nekoliko prevoda imaju tekst, „pre nego što su planine rođene.“

VEČNA moć i Božanstvo od Boga jasno su viđeni u stvarima koje su stvorene. Rim. i 20. Otac utiskuje svoj lik na svoj rod. Dakle „On je sve učinio prelepim u svoje vreme.“ Prop. iii 11. „Zar da ne čuje onaj koji je uvo zasadio? Zar da ne vidi onaj koji je oko oblikovao? Zar da ne kazni onaj koji pagane kažnjava? Zar da ne zna onaj koji ljude uči spoznaji?“ Ps. xciv 9, 10. Na isti način možemo nastaviti, „On koji je odenuo nebesa i zemlju sa lepotom, i učinio je sve stvari prelepim, neće li on biti prelep?“

SVE ove stvari nam pokazuju da je lepota koju vidimo u stvorenim stvarima samo odraz ili prikaz lepote Stvoritelja. Baš kao što ne postoji lepota osim od Gospoda, tako ne postoji ni lepota osim one koja dolazi od njega. Uzmite sve raznovrsne nijanse od svih prelepih cvetova na zemlji (zapamtite da, koliko god da su lepi, oni su pod prokletstvom, i samo su senka od onoga šta su bili na početku, i od onoga šta će biti na obnovi), i dodajte na njih bogatstvo livada i šuma, i na to još slavu duge, i blistavi sjaj oblaka dodirnutih zalazećim suncem; neka teleskop otkrije vašem zadivljenom pogledu nekoliko od zvezdanih jata koja sijaju svetlom svake boje, i zapamtite da kada su nam najmoćniji teleskop i umeće fotografa otkrili prisustvo bezbrojnih miliona sunca koja su nevidljiva za golo oko, zadivljujući nas sa traćcima neizmernog svemira, „to su tek delovi njegovih puteva,“ i veoma mali šapat njegove moći. Jov xxvi 14. Prema tome sve ove stvari nam otkrivaju samo vrlo mali deo lepote Gospodnjeg lica. Mislite o svojoj lepoti na zemlji i moru i nebesima, čak i na nebu nad nebesima, koncentrisanoj u jedno jedino Prisustvo, i imate neizmernu meru Gospodnje lepote. I svu tu čudesnu lepotu će Božji sveti bili privilegovani da gledaju, i biće učinjeni sposobnima da podnesu prizor! Zaista, Božje lice će biti dovoljno da zadovolji bilo

koga. Nije ni čudo što je psalmista uzviknuo, „Što se tiče mene, ja ću u pravednosti gledati lice tvoje: nasitiću se, kada se probudim, sa likom tvojim.“ Ps. xvii 15.

ŠTA je praktična korist od ovog proučavanja? Da li je samo da podstakne u nama želju da vidimo taj slavni prizor, i tako nas pokrene na pravednost? Delimično, ali to nikako nije sve. Glavna stvar je da nas obavesti o mogućnostima postavljenim pred nas baš u ovom životu, kao što je izraženo u nadahnutoj molitvi, „Neka lepota Gospoda Boga našeg bude na nama.“ Ps. xc 17. Ako samo dopustimo našim srcima da budu svetinja živog Boga, onda će on koji prebiva među heruvimima „zasvetleti.“ Ps. lxxx 1. „Ustani, zasvetli, jer došlo je svetlo tvoje i slava Božja nad tobom se podigla. Jer, gle, zemlju će mrak prekriti, i gusta tama narode; ali Gospod će nad tobom ustati, i slava njegova će se nad tobom videti.“ Isa. lx 1, 2. Gospodnja lepota je lepota svetosti, i baš kao što je on sačuvao veliku dobrotu za one koji se uzdaju u njega pred ljudskim sinovima (Ps. xxxi 19), tako im on i daje svoju lepotu. Svet je neće prepoznati, jer oni nisu želeli lepotu od Gospoda, kada su ga videli; njihovo merilo lepote nije Gospodnje merilo; uprkos tome lepota je prisutna gde god je pravednost prisutna; i to je lepota koja nikada neće izbledeti. To je pravi test lepote. Gledanjem Božje slave u licu Isusa Hrista, postajemo preobraženi u isti lik, baš u ovom životu, i tako smo pripremljeni za potpuno otkrivenje lepote sveta koji dolazi, kada će pravedni zasvetleti kao sunce.

BAŠ sada možemo gledati Gospodnju lepotu, ako su naše oči samo pomazane Duhom. U svim njegovim delima, možemo videti sjaj njegovog lica. „Blagoslovljen je narod koji poznaje radošno klicanje: oni će hodati u svetlosti lica tvoga, Gospode.“ Ps. lxxxix 15. Dakle možemo uvek prebivati u domu Gospodnjem; i uvek gledati sjaj njegovog slavnog lica. „Blagoslovljeni su oni koji u domu tvom prebivaju; oni će tebe hvaliti bez prestanka.“ Isto tako u večnosti, sveti, iako privilegovani da prolaze kroz celi svemir, uvek će znati da su oni sami u Prisustvu Kralja, gledajući svuda lepotu njegovog lica. Sa ovom istinom uvek u našim umovima, možemo shvatiti u potpunosti sve što je sadržano u izrazu „živeti blizu Gospoda.“

STIHOVI 18-20 čine još jasnijom činjenicu da je vreme koje sada proučavamo ono nakon što su zli koji su okružili logor svetih, i Voljeni Grad, bili proždriani od vatre sa neba. Otk. xx 9. „Tvoje srce će razmišljati o prošlom užasu,“ ali samo da veliča čudesnu moć i milost Gospodnju. Gde su sada oni koji su brojali kule, i koji su u ludilu zlobe odredili sveti grad za uništenje? Neće više biti viđeni, jer su kao da nisu bili. Jerusalim, umesto da postane njihov plen, kao što su planirali, biće viđen kao „mirno prebivalište, šator čvrst, čiji klinovi zauvek neće biti iščupani, i od čijih užeta nijedno neće biti otkinuto.“

„TAMO će nam veličanstveni Gospod biti mesto širokih reka i potoka.“ Da li je ovo bukvalno tačno?—Sasvim sigurno; jer je Bog „Izvor žive vode.“ Jer. ii 13. Od njega samog teče reka vode života—njegovog sopstvenog života koji teče napred za večno osveženje njegovog naroda. Međutim to je istina sada za one koji imaju oči da vide duhovne stvari, i koji znaju njihovu stvarnost. To je od Božje reke da je ova zemlja natopljena. Ps. lxxv 9. Puna je vode, čak do preliivanja, i nikada se ne isušuje. Kiša koja pada sa neba da obogati zemlju, je od te reke. Zbog toga su potoci vode na ovoj zemlji samo rukavci od iste reke. U tekućim potocima i talasima mora možemo videti Božji život; onda neće više biti samo stilska figura da će naš mir biti kao reka, i naša pravednost kao talasi mora. Boraveći u domu Gospodnjem, neprestano ćemo gledati njegovo lice, i piti iz reke njegovog zadovoljstva.

JEHOVA je naš Sudija, naš Kralj, i naš Zakonodavac, i on je to po pravu, zato što će nas spasiti. Samo onaj koji može da spasi ima pravo da daje zakone, i samo njega treba da slušamo. Naša svakodnevna molitva je, „Neka dođe kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.“ To znači da mi sada treba da smatramo Gospoda našim Kraljem upravo isto kao da smo sada na nebu. On je jedini zakoniti Kralj; naša uloga je da prepoznamo njegovo pravo da vlada nad nama.

„I neće stanovnik reći, bolestan sam,“ ili, kao što Laut kaže, „onesposobljen sam bolešću.“ To će biti slavna promena od ovog sadašnjeg stanja. „I obrisaće im Bog svaku suzu sa očiju; i neće više biti smrti, ni tuge, ni jauka, ni bola više neće biti: jer ono prethodno je prošlo.“ Otk. xxi 4.

ZASTO tamo u toj zemlji neće više biti bolesti?—Razlog je dat u tekstu: „Narodu koji živi u njemu biće oprošteno njegovo bezakonje.“ Bog, koji oprašta sva bezakonja takođe leči sve bolesti, a lečenje je zbog opraštanja—posledica toga. Malo ljudi shvata puninu blagoslova opraštanja, i to je razlog što toliko mnogo Hrišćana kažu da postoji mnogo veći ulog u Hrišćanskom životu nego što je onaj od opravdanja. Oni misle da je živeti u svesnosti opraštenih greha samo sitnica u poređenju sa blagoslovima koje Bog ima za one koji se potpuno uzdaju u njega. Međutim živeti u neprestanom znanju o opraštenim gresima je najviše moguće za bilo koje stvorenje. To znači živeti u zajednici sa Bogom. 1. Jovanova i 7. Naši gresi su oprašteni zamenom za Hristovu pravednost, što znači da je to preko Božjeg davanja života nama umesto našeg. To znači potpuno preobraženje.

„KRV Isusa Hrista, Sina njegovog, čisti nas od svakog greha.“ Hristov život, potok iz Božjeg prestola, neprestano protiče kroz nas, i budući da je naš jedini izvor života, odnosi greh. Međutim kada nam Gospod da svoj život, on nam daje sve od njega. On nam daje samog sebe, i nije podeljen. Prema tome daje nam svoje zdravlje, a takođe i njegovu pravednost.

Upravo je jednako lako za Gospoda da učini čoveka savršeno celim kao što mu je lako da oprostí njegove grehe, jer je sve to učinjeno istim životom. Zaista, ako bismo samo znali obim dara pravednosti koja odnosi greh, treba uvek da nosimo sa njom izlječenje naših tela; ona je naša, ako ćemo je samo primiti.

ZASTO je to da mnogi ljudi koji poznaju Gospoda kao Onog koji oprašta sva njihova bezakonja ne iskuse blagoslove zdravlja?—Jednostavno zato što ne razumeju i ne pridržavaju se uslova. Oni znaju da „ako priznajemo svoje grehe, veran je on i pravedan da nam oprostí naše grehe i da nas očisti od svake nepravednosti,“ i tako priznaju svoje grehe, i ne očekuju da nastave sa njima. Ne bi očekivali da im bude oprošteno ako nisu voljni da prestanu da greše. Dobro sada, zašto ne biti isto tako razuman sa zdravljem? Postoje uslovi života i zdravlja. Niko ne bi očekivao od Gospoda da ga čuva od toga da bude opečen, ako je istrajao u idenju u vatru. Upravo tako ne treba da očekujemo od Gospoda da nas održi u zdravlju ako neprestano zanemarujemo zakone zdravlja, ništa više nego što bismo trebali očekivati opraštaj ako smo ignorisali deset zapovesti. Bog nam je dao hranu, piće, vazduh, odmor, i odeću, da nas održi u zdravlju. Ako jedemo i pijemo samo stvari koje je on označio kao dobre za nas, i u pravoj meri, ako dozvolimo našim plućima najveću količinu najčistijeg vazduha, i ne zagađimo ga sa odvratnim duvanskim otrovom, i ako imamo ispravan odnos između rada i odmora, onda, uzdajući se u Gospoda, možemo očekivati snagu dovoljnu za sve naše dužnosti, tako da baš u ovom životu ne treba da kažemo, „Onesposobljen sam bolešću.“ Ovo je praktična pobožnost, koja je korisna za ovaj život kao i za onaj koji treba da dođe.

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER